

خفاش ها

همانطور که می دانید خفاش ها پستاندار هستند، در واقع تنها پستاندارانی که بال دارند و قادر به پرواز کردن هستند. نام علمی آنها Chiroptera بوده و به معنی "دست های بال مانند" است. بال های خفاش با بال های بقیه پرندگان متفاوت است و به گونه دیگری ساخته شده، اما در عوض پوست بالهای خفاش جنسی شبیه چرم دارد و دارای خاصیت ارتجاعی است که باعث می شود بالهایش در طول استخوان هایی که دست ها و انگشتان خفاش را حرکت می دهند کشیده شود.

همانند بقیه پستانداران، خفاش ها نیز دندان و مو دارند و برای ادامه زندگی نسل شان بچه می زنند. هنگامی که یک خفاش ماده آماده به دنیا آوردن نوزاد است، موقعیت و حالت قرار گرفتنش را طوری تنظیم می کند که بتواند به طور عمودی از سرش آویزان بماند، به این منظور که درست در لحظه تولد، بچه اش را با دم خود بگیرد.

بچه خفاش توسط مادرش برای مدتی طولانی پرستاری و مراقبت می شود. خفاش های مادر، بچه هایشان را نزدیک خود نگه می دارند و برای گرم نگه داشتن و حفاظت از بچه هایشان بالهای خود را به دور آنها می پیچند.

در شب، یک نوزاد خفاش، برای یافتن غذا به موهای تن مادرش می چسبد و همراه او می رود. وقتی که وزن بچه خفاش سنگین شود، مادر به تنهایی برای یافتن غذا می رود و آنرا را برای بچه به لانه می آورد. این روش ادامه پیدا می کند تا زمانی که خفاش جوان چهار هفته از تولدش بگذرد و خودش بتواند شروع به شکار کند و به همراه مادر برای یافتن غذا به بیرون از محل زندگی بروند.

خفاش ها در آب و هوای سرد ممکن است در بهار و پاییز کوچ کنند، سرپناهی را در غارها پیدا کرده و به خواب زمستانی بروند. در پاییز، وزن خفاش ها زیاد می شود و لایه ای از چربی به بدنشان اضافه می شود. اگر خفاشی قبل از رسیدن بهار و گرم شدن هوا از خواب زمستانی بیدار شود، به احتمال خیلی زیاد از گرسنگی خواهد مرد. به این دلیل که متابولیسم بدن خفاش ها به گونه ایست که وقتی بیدار هستند بسیار سریع ذخیره غذایی شان مصرف شده و به پایان می رسد.

خفاش ها را می توان به ۲ گروه طبقه بندی کرد: خفاش های حشره خوار که در شب به شکار می پردازند و خفاش های میوه خوار که اول صبح و اوایل غروب از میوه ها تغذیه می کنند. البته ۷۵٪ از خفاش ها از حشرات و بی مهرگان دیگر تغذیه می کنند. تعداد پشه ها و دیگر حشراتی که روزانه خفاش ها می خورند باور نکردنی است. یک خفاش می تواند هر شب بین ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ حشره را بخورد!

در نواحی گرمسیری، تنها تعداد کمی از خفاش ها موفق به خوردن قورباغه، ماهی یا پرندۀ ای کوچک به عنوان غذا می شوند. بقیه خفاش ها شهد گلها را می نوشند، گرده گلها را می خورند و یا از میوه ها تغذیه می کنند.

خفاش ها عملاً حیوانات بی آزار و کمروبی هستند. تا جایی که دانشمندی رفتار خفاش ها را به "موش های بزرگ بالدار" تشبیه کرده است. اصولاً پرندگان بعد از پرواز در جایی فرود می آیند، در حالیکه خفاش ها به جایی آویزان می شوند. هنگام استراحت پرندگان بالهایشان را جمع می کنند، اما خفاش ها بالهایشان را به دور بدنشان می پیچند. قدرت جهت یابی خفاش ها به گوش ها و اندام های صوتی این جانور مرتبط است. در سال ۱۹۲۰ میلادی یکی از دانشمندان بعد از انجام آزمایش های گوناگون، اعلام کرد که خفاش ها به وسیله صداهایی که از خود درمی

آوردند مسیر پروازشان را در یک شبکه سیمی شکل در تاریکی شب مشخص می کنند که می توان این علایم صوتی را پژواک یا انعکاس صدا نامید؛ که مناسب برای جهت یابی این جانوران در تاریکی شب است.

در مجموع برخی از مهمترین ویژگی های خفاش ها عبارتند از:

۱. خفاش ها تنها پستاندارانی هستند که پرواز می کنند: آنها بال های بسیار ظریفی دارند و در اصطلاح هوایی، به آنها ورقه هوایی (ایر فویل) گویند. قدرتی که سبب حرکت خفاش به جلو می شود، پیشرانش نام دارد.

۲. اشتهای فوق العاده: یک خفاش قهوه ای می تواند به تنهایی ۱۲۰۰ حشره به اندازه پشه را در یک ساعت شکار کند. در غارهای براکن تگزاس در آمریکا حدود ۲۰ میلیون خفاش دم آزاد مکزیکی زندگی می کنند که هر شب حدود ۲۰۰ تن حشره می خورند.

۳. خفاش های خون آشام، خون نمی مکنند: سه گونه از خفاش های خون آشام در سراسر دنیا هستند که خون می خورند. اگر شما به آمریکای مرکزی یا جنوبی سفر کنید، ممکن است خفاشی را ببینید که گاوی را گاز گرفته و مشغول لبس زدن زخم آن است!

۴. خفاش ها جاق نمی شوند: سوخت و ساز بدن یک خفاش زیاد است. آنها می توانند میوه را تقریباً ۲۰ دقیقه ای هضم می کنند.

۵. خفاش ها ماشین انتقال بیماری نیستند: کمتر از ۱۰ نفر در ۵۰ سال اخیر از خفاش های شمال آمریکا بیماری هاری گرفته اند. در اکثر فیلم های سینمایی و تلویزیونی، خفاش ها ماشین های حمل میکروب تلقی می شوند همگی این باورها غلط هستند.

۶. بینایی توسط امواج راداری: خفاش ها از انعکاس صوت برای ردیابی در تاریکی استفاده می کنند. قدرت دید خفاش ها زیاد خوب نیست و همچنین آنها در شب فعالیت می کنند؛ بنابراین باید از یک سیستم ناوبری غیر وابسته به بینایی استفاده کنند.

خفاش ها صدا تولید کرده و به تغییرات صدای بازتاب یافته از اطراف گوش می کنند و به این ترتیب، راه خود و موانع را پیدا می کنند.

۷. جمعیت زیاد: خفاش ها یک چهارم جمعیت کل پستانداران را تشکیل می دهند. بله! درست خواندید، یک چهارم کل پستانداران خفاش ها هستند! بیش از ۱۱۰۰ گونه خفاش در دنیا وجود دارد که تعداد آنها بسیار زیاد است.

۸. خطر انقراض: بیش از ۵۰ درصد انواع خفاش ها در آمریکا در معرض انقراض نسل و یا در خطر انقراض هستند. گسترش صنایع، از بین رفتن جنگل ها، آلودگی و کشتارهای بی رحمانه

۹. بخاری خفاشی: خفاش ها در غارهای سرد و نمناک، که آنها را بسیار دوست دارند، خود را با پیچاندن بال های نازکشان به دور بدنشان گرم نگه می دارند. این بال ها مانند یک عایق حرارتی برای خفاش ها عمل می کنند.

۱۰. داروی خفاشی: از یک ماده ضد انعقاد خون که در بزاق خفاش خون آشام کشف شده، ممکن است به زودی در درمان بیماری های قلبی استفاده شود. ماده ای که باعث جاری ماندن خون از بدن قربانی خفاش می شود، می تواند سبب دوام جریان خون در بدن انسان نیز باشد. دانشمندان سعی در کپی این آنزیم ها ی یافت شده در بزاق خفاش خون آشام دارند تا بیماری های قلبی را معالجه نمایند.

۱۱. کم زابودن: خفاش ها در یک سال فقط یک بچه به دنیا می آورند! پستانداران با جثه های ریز (مثل گربه، خرگوش و موش) معمولاً بیش از یک بار زاد و ولد در طی یکسال دارند.

۱۲. خفاش ها حتی از سگ خانگی هم بیشتر عمر می کنند: طول عمر متوسط بک خفاش، متغیر است؛ اما گونه ای از خفاش های قهوه ای می توانند تا ۳۰ سال هم عمر کنند در نظر داشته باشید که پستانداران کوچک فقط دو تا سه سال عمر می کنند.